

نه به استقلال تایوان

پس از اینکه رای دهندگان تایوانی به یک گزینه مخالف با چین و موافق استقلال رای دادندو برای سومین دور ریاست جمهوری به دست حزب حاکم تاییه رسید، رئیس جمهوری ایالات متحده گفت که آمریکا از استقلال تایوان حمایت نمی کند. روز شنبه «لای چینگ ته»، نامزد ریاست جمهوری تایوان از حزب حاکم دموکراتیک ترقی خواه (DPP) به قدرت رسید و بار د فشارهای چین متعهد شد که هم مقابل پکن بایستد و هم به دنبال گفت‌وگو باشد. جو بایدن، رئیس جمهوری آمریکا شنبه در واکنش به انتخابات این جزیره خودمختار که چین آن را بخشی از خود می داند، گفت: ما از استقلال (تایوان) حمایت نمی کنیم. ساعاتی پیش از شروع رای گیری، واشنگتن هشدار داده بود که دخالت در این انتخابات «از سمت هر کشوری غیرقابل قبول است.» جزیره تایوان که چین روی آن ادعا دارد، از زمان برگزاری اولین انتخابات مستقیم ریاست جمهوری خود در سال ۱۹۹۶ که اوج چندین دهه مبارزه علیه حکومت‌های خاص و نظامی بود، یک جریان موفق دموکراتیک را شاهد است.

در خواست برای استعفای نتانیا هو

آویگدور لیبرمن، رئیس حزب «اسرائیل خانه ما» تأکید کرد، دولت کنونی اسرائیل دیگر قادر به رهبری مردم نیست و باید دولت جدیدی تشکیل شود. به نقل از الجزیره، وی گفت: خروج یس‌آو گالانت، وزیر جنگ از جلسه کابینه جنگ نشان می دهد که ما به سطح بی ساقی‌ای از انحطاط رسیده ایم. پیش از این روزنامه عبری معاریو گزارش داد، تنش در دولت اشغالگر بین بنیامین نتانیا هو، نخست وزیر و یس‌آو گالانت، وزیر جنگ رژیم صهیونیستی به اوج خود رسیده است. این روزنامه نوشت: گالانت پس از اینکه از همراهی رئیس دفترش با وی ممانعت به عمل آمد، جلسه کابینه جنگ را ترک کرد. دفتر نخست وزیری در ابتدای جلسه اصرار داشت که نشست بدون حضور دستیاران برگزار شود و وقتی گالانت اجازه نیافت مدیر دفتر خود را بیاورد درحالی که می دید دیگران دستیاران خود را آورده اند، تصمیم گرفت محل را ترک کند و در جلسه شرکت نکند. به گفته دومنبع آگاه از جزئیات، دستیاران تراخی هنگامی، رئیس شورای امنیت داخلی و دیگران در این بحث شرکت کردند، بنابراین گالانت تصمیم گرفت که نشست را ترک کند.

در خواست حمله به حزب الله

ایتامار بن گویر، وزیر امنیت داخلی رژیم صهیونیستی در مصاحبه‌ای که شبکه ۱۴ تلویزیون این رژیم عصر شنبه با او داشت، حمله ارتش رژیم صهیونیستی به حزب الله لبنان و استمرار جنگ علیه نوار غزه و متوقف نشدن آن را خواستار شد. این چهره افراطی کابینه رژیم صهیونیستی در ادامه نیز با تأیید درز اطلاعاتی از کابینه امنیتی این رژیم (کابینه جنگ) که مسئول مدیریت جنگ علیه نوار غزه است، اظهار کرد: این اطلاعات از سوی یکی از اعضای همین کابینه افشا شد. او گفت: تلاش می کنند ما را ساکت کنند، کسی که اطلاعات را منتشر کرد، یکی از اعضای کابینه جنگ است. درست چند روز پس از آغاز تجاوزات رژیم اشغالگر به نوار غزه از هفتم اکتبر، حزب الله لبنان اولین طرف در محور مقاومت بود که با انجام حملاتی به شمال فلسطین اشغالی، رسماً به عملیات طوفان الاقصی ملحق شد و پس از آن مرزهای لبنان و سرزمین های اشغالی فلسطین به صورت روزانه و تقریباً ۲۴ ساعته صحنه تبادل آتش میان حزب الله لبنان و ارتش رژیم صهیونیستی بوده است.

اینترناسیونالیسم (بین الملل گرایی) آمریکا بود، سایه انداخته است.

همچنین، توقف پیشرفت یک مسئله است و کنار گذاشتن آرزوها مسئله دیگری. اگر ترامپ به کاخ سفید بازگردد، چشم انداز کناره گیری کامل آمریکا از سازمان بهداشت جهانی به واقعیت تبدیل می شود و اگر بخواهد به سمت محافظه کاری پیش برود، به گام جدیدی نیاز دارد و بتواند اعمال تعرفه ۱۰ درصدی بر کالاهای وارداتی را دنبال کند.

عملاً بازگشت ترامپ به کاخ سفید ناقوس مرگ برای تمام تعهدات آمریکا به چندجانبه گرایی را رقم خواهد زد. در حالی که بایدن به دنبال پیشبرد منافع آمریکا از طریق مشارکت بوده است، ترامپ به طور غریزی آن را رد کرده و چندجانبه گرایی را تخریب می کند. دور دوم ترامپ به این معنی است که تعهد رسمی آمریکا برای رسیدگی به طولانی مدت ترین مشکل ماهیتی زمانه ما یعنی تغییر اقلیم، احتمالاً شبانه سقوط خواهد کرد.

همچنین، دیپلماسی با احتیاطی که دولت بایدن در سیاست خود در قبال چین دنبال می کند با یک جانبه گرایی احتراق پذیر جایگزین می شود. از تمام مناطقی که در جهان وجود دارد، بیش از هفت دهه است که اروپا بیشترین سود را از سرمایه گذاری آمریکا در نظم جهانی که چندجانبه گرایی را شامل می شود، می برد. دور دوم ترامپ می تواند این موضوع را به سرعت تغییر دهد. حمله تمام عیار روسیه به اوکراین جهشی را در اتحاد ترانس-آتلانتیک ایجاد کرد و تأکیدی بود بر تعهد آمریکا به ناتو و به امنیت ترانس-آتلانتیک. ترامپ احتمالاً هر دو را کنار می گذارد و بار دیگر به دنبال طرد کردن آلمان و دوستی بیشتر با ولادیمیر پوتین، رئیس جمهور روسیه خواهد بود. عقب نشینی اروپا از ایالات متحده می تواند سرنوشت اوکراین را تغییر دهد، اروپا را آسیب پذیر و با وظیفه سنگین کمک به دفاع و سپس بازسازی اوکراین تنها بگذارد.

اینطور نیست که تمام کشورها نسبت به دور دوم ریاست جمهوری ترامپ هوشیار باشند. آن دسته ای که از نفوذ آمریکا و نظم چندجانبه تحت رهبری غربی ها ناراضی اند، ممکن است از تقسیم این نظم به دو بلوک، یکی نظم غرب و دیگری برای بقیه، خشنود باشند. چین در صدر این لیست قرار دارد اما روسیه هم خیلی عقب نیست.

خیلی ها ممکن است از ابعاد گسترده تری از خودمختاری بیشتر در دنیایی عاری از فراز و نشیب های قدرت آمریکا یا فشارها برای طرف گیری استقبال کنند. هند نقش رهبری خود را نشان داده و از ریاست بر گروه ۲۰ استفاده کرده تا قدرت خود را در صحنه بین المللی توسعه دهد. هند همچنان برای افزایش تعداد عضویت دائم شورای امنیت فشار می آورد. اما دهلی نو همچنین تلاش می کند در نشست های گروه بریکس و سازمان همکاری های شانگهای شرکت کند تا اطمینان حاصل کند که نقشی در محدود کردن جاه طلبی های این پلترم های چندجانبه دارد که به چین جای پای برای شکل دهی به نظم جهانی می دهد.

تلاش های آمریکا برای مقابله با نفوذ چین در کشورهای در حال توسعه، همچنان رو به شکوفایی است. در ژوئن ۲۰۲۱، گروه هفت در کورن وال انگلستان دیدار کردند. اعلام تعهد جمعی به ابتکار «جهانی بهتر بسازیم» (که بعدها به عنوان «مشارکت برای زیرساخت ها و سرمایه گذاری» دوباره راه اندازی شد) نشان داد که بایدن به دنبال گردهم آوردن اقتصادهای غربی پیشرو برای حمایت از گزینه های توسعه مبتنی بر ارزش است. این اقدام به آرامی پیش می رود اما هنگام گذار اخلاخ گرانه در کاخ سفید می تواند متوقف شود.

نتیجه انتخابات ریاست جمهوری آمریکا سراسر جهان را تکان می دهد، با توجه به اهمیت آن، اثرات آن در بقیه کشورهای جهان هم احساس می شود. در غیاب رای گیری، گزینه جایگزین این نیست که کنار بایستیم و تماشا کنیم.

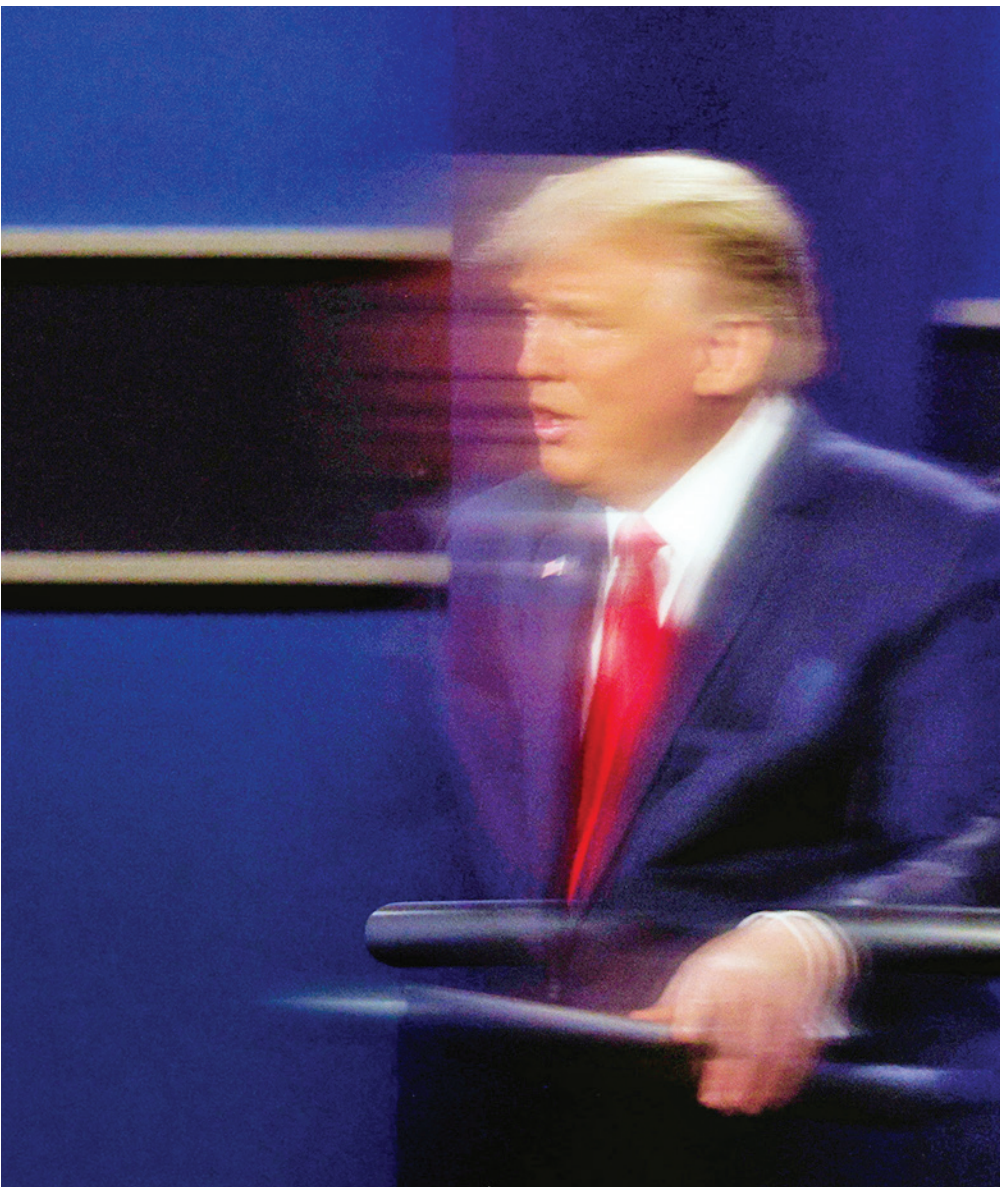
حالا وقت آن است که درباره مهار قدرت آمریکا فکری استراتژیک و در عین حال تاکتیکی کنیم. اروپا باید به این فکر کند که چگونه می تواند شریک مهمی برای ایالات متحده باشد و فقط روی معادله معکوس متمرکز نباشد. فراتر از اوکراین، کشورهای گروه هفت باید به سرعت اهداف خود را در کشورهای در حال توسعه به نتیجه برسانند.

در نبود دموکراسی در خانه و تعهدی محکم به ارائه حمایت ها برای کاهش اثرات افزایش بدهی، بحران های مربوط به اقلیم و ۴۰ هزار میلیارد دلار شکاف زیرساختی و کمبود مواد غذایی، سرزنش رهبران آفریقایی، آسیایی و آمریکای جنوبی برای سوابق ضعیف حقوق بشر یا فساد مزمن چندان طنین انداز نیست. مهم تر از همه، اروپا نباید به خود اجازه دهد که در جنگ بین اسرائیل و حماس بی اثر باشد و باید کمک های بشردوستانه و تسهیل پیشرفت به سمت راه حل سیاسی واقع گرایانه و پایدار را فراهم کند.

ممکن است دیگر کشورهای جهان حق رای نداشته باشند اما باید برای دولتی از آمریکا آماده باشند که ممکن است خودش، غیرقابل پیش بینی و سرکش اما با جاه طلبی های جهانی باشد.

مدعیان اصلی ریاست جمهوری بعدی ایالات متحده گزینه هایی بین دو دیدگاه کاملاً متفاوت برای آینده نظم جهانی ارائه می دهند. یکی که توسط بایدن توسعه یافته، متحدان و شراکت را در خط مقدم و مرکز استراتژی ایالات متحده قرار می دهد. دومی که مورد حمایت ترامپ است، نظم کنونی را با منافع آمریکا متضاد می داند

این کشور در برطرف کردن مشکل استانداردهای نابرابر برای عضویت دائم در شورای امنیت سازمان ملل را مورد انتقاد قرار داده اند. نفوذ نامتناسبی که ایالات متحده در صندوق بین المللی پول و بانک جهانی دارد که تا حدی به دلیل توزیع نامتوازن حق رای است، اتهامات ریاکاری را بیشتر برانگیخته است.

با نزدیک شدن به انتخابات ۲۰۲۴، خیلی ها نگرانند که آمریکا نمی تواند در قدرت بماند و اگر ترامپ برگردد واشنگتن می تواند گام های غیر قابل بازگشتی را به سمت ایزوله شدن بردارد.

سقوط چندجانبه گرایی اجتناب پذیر نیست حتی اگر عده کمی از رای دهندگان آمریکایی در انتخابات ۲۰۲۴ به پای صندوق های رای بروند که سیاست خارجی مدنظرشان باشد، چه برسد به چندجانبه گرایی. مدعیان اصلی ریاست جمهوری بعدی ایالات متحده گزینه هایی بین دو دیدگاه کاملاً متفاوت برای آینده نظم جهانی ارائه می دهند. یکی که توسط بایدن توسعه یافته، متحدان و شراکت را در خط مقدم و مرکز استراتژی ایالات متحده قرار می دهد. او اصلاح چارچوب چندجانبه گرایی را تا جای ممکن دنبال می کند و جایی که لازم باشد آن را دور می زند، اما این کار را برای همکاری با دیگران انجام می دهد.

دومی که مورد حمایت ترامپ است، نظم کنونی را با منافع آمریکا متضاد می داند. به جای تلاش برای اصلاح چارچوب فعلی نهادهای چندجانبه یا ایجاد ساختار نهادهای کوچکتر، چالاکتر و منعطف تر، سیاست های تعاملی و سیستم «یا با ما یا علیه ما» که به دنبال ایجاد اختلال در نظم بین المللی است را در بر می گیرد. بدگمانی چندجانبه گرایی به همان اندازه که ایدئولوژیکی است، تجربی هم هست. (جالب است که تنها نامزد جمهوری خواهی که می تواند جدی ترین چالش ترامپ باشد، نیکو هیلی است که اهداف جهان گرای متضادی را پیشنهاد می کند که می تواند استفاده بی ملاحظه خود از قدرت آمریکا به روش هایی که حتی بایدن هم تمایلی به آنها ندارد را دنبال کند.)

این دو دیدگاه صرفاً ساختارهای نظری نیستند. آثار عملی آنها در طول دوران ریاست جمهوری فعلی و قبلی قابل مشاهده بوده است. بایدن در سال اول ریاست جمهوری به سرعت برای بازایی عضویت خود در سازمان بهداشت جهانی، توافقنامه های پاریس و شورای حقوق بشر اقدام کرد. او همچنین به شرکای آمریکا در ناتو از تعهد مداوم آمریکا به این ائتلاف اطمینان داد.

مسئله این است که به نظر نمی رسد تفاوت قابل توجهی میان سیاست خارجی ترامپ و بایدن وجود داشته باشد. چنانچه طبقه کارگر آمریکا از اثرات جهانی سازی بی بندوبار و اثرات آن بر تولید آسیب دیده است و همانطور که نابرابری سطح درآمد همچنان ادامه دارد، حمایت گرایی هم بر تجارت که زمانی قلب تپنده

سازمان تجارت جهانی و توافقنامه های تجارت آزاد مانند نفتا NAFTA را مقصر دانست. ترامپ ایالات متحده را از شورای حقوق بشر سازمان ملل خارج کرد. نشست های گروه هفت هم، صحنه هرج و مرج بود تا همکاری.

ترامپ در سراسر ریاست جمهوری خود، درحالی که اروپا را به جنگ تعرفه ها تهدید می کرد، ناتو را که اساس امنیت کشورهای ترانس-آتلانتیک است، تحت مجموعه ای از حملات قرار داد. تصمیم ناگهانی برای خروج آمریکا از توافق هسته ای با ایران سطح جدیدی را از ناپایداری وارد روابط آمریکا با اروپا کرد که تا امروز هم ادامه دارد.

از سال ۲۰۲۱ که دوران ریاست جمهوری ترامپ تمام شد، چندین عامل ترکیب شدند تا خشم کشورهای فقیرتر از آمریکا، تندتر، شدیدتر و عمیق تر شود. واکسن سراسری و شکست در ارسال تجهیزات مناسب برای کمک به کشورهای در حال توسعه برای سازگاری با اثرات تورم و مشکلات بدهی با حمله روسیه به اوکراین و تحریم های پس از آن نیز بیشتر شد.

با دو جنگ بزرگ، در اوکراین و در خاورمیانه، تقاضا برای رهبری آمریکا و راه حل های چندجانبه بسیار است. کشورهای در حال توسعه به خصوص رنج بیشتری می برند.

امروز، محدودیت های سیاسی در داخل کشور یعنی کالاهای عمومی جهانی به سختی ارائه می شوند و دسترسی بازار به طور فزاینده ای محدود شده است. تخفیف بدهی و کمک های مالی مخصوصاً در مناطقی که بیشترین نیاز وجود دارد، محدود شده است: مواردی که برای سازگاری کشورهای در حال توسعه با تغییر اقلیم لازم است.

تقاضا برای رهبری آمریکا تنها با تشدید اتهام ریاکاری ایالات متحده مطابقت دارد. افراد بسیاری در سراسر کشورهای در حال توسعه، واشنگتن را برای طرفداری از مجموعه ای از نرم های بین المللی که خود به آن ها پایبند نیست، مثل احترام به حق حاکمیت یک کشور و حفاظت از غیرنظامیان، مورد انتقاد قرار می دهند.

منتقدان، واشنگتن را به ترویج گزینشی و نابرابر این نرم ها متهم می کنند. جنگ اخیر بین اسرائیل و حماس این احساس را تقویت کرده است. حمایت قاطع آمریکا از اسرائیل و افزایش تلفات فلسطینی ها که با شواهد کمی از خویشتن داری همراه است، تمایلات ضدآمریکایی بیشتری را تشدید کرده و اتهامات دورویی بیشتری را برانگیخته است. برای بسیاری از مردم کشورهای در حال توسعه، این موضوع یادآور قوی از این است که سیاست آمریکا مغرضانه است. آمریکا اول افغان ها و بعد هم فلسطینی ها را نادیده گرفته در حالی که از اوکراین همچنان حمایت قابل توجهی می کند.

اما برای آنچه خیلی ها نقش بسیار بزرگ ایالات متحده را در نهادهای بین المللی پیشتاز می دانند به ویژه شکست